

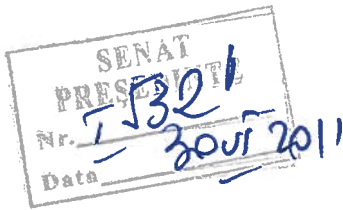
R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București, România
Telefon: (+40-1) 313-2531; Fax: (+40-1) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.701A/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
3 8 2 4 **3 0 -06- 2011**
Nr...../.....

Domnului
MIRCEA DAN GEOANĂ
Președintele Senatului

SG / *[Signature]*

Vă trimitem, alăturat, în copie, Decizia nr.872 din 23 iunie 2011, definitivă și general obligatorie, prin care Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a constatat că Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului este constituțională.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Augustin Zegrean

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.701A/2011

DECIZIA NR.872
din 23 iunie 2011

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor
Legii pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului**

Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului, formulată de un grup de 111 de deputați, în temeiul art.146 lit.a) din Constituție.

Cu adresa nr.51/2584 din 2 iunie 2011, Secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și al art.15 alin.(1) și (4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului, formulată de 111 deputați.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 111 deputați, autori ai sesizării de neconstituționalitate. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Adrian Năstase, Aurelia Vasile, Victor Socaciu, Marian Neacșu, Carmen Ileana Moldovan, Aurel Vlădoiu, Antonella Marinescu, Manuela Mitrea, Claudiu Iulian Manda, Neculai Rățoi, Cornel-Cristian Resmeriță, Laurențiu Nistor, Vasile

Mocanu, Viorel Hrebenciuc, Victor Cristea, Gheorghe Ana, Valeriu Ștefan Zgonea, Cristian-Sorin Dumitrescu, Iuliu Nosa, Vasile Popeangă, Ioan Stan, Sorin Constantin Stragea, Viorel Ștefan, Sonia-Maria Drăghici, Florin-Costin Pâslaru, Lucreția Roșca, Ciprian-Florin Luca, Eugen Bejinariu, Dan Nica, Florian Popa, Costică Macaleți, Marian Ghiveciu, Adrian Solomon, Ion Dumitru, Gheorghe Antochi, Dumitru Boabeș, Angel Tîlvăr, Andrei Dolineaschi, Petru Gabriel Vlase, Ion Călin, Ioan Sorin Roman, Ion Burnei, Ioan Cindrea, Horia Grama, Mircea Dușa, Dumitru Chiriță, Doru-Claudian Frunzuliță, Georgian Pop, Nicolae-Ciprian Nica, Mugurel Surupăceanu, Adrian Mocanu, Nicolae Bănicioiu, Constantin Niță, Ioan Damian, Cristian Rizea, Cristian Mihai Adomniței, Marin Almăjanu, Teodor Atanasiu, Vasile Berci, Viorel-Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Calimente, Mircea Vasile Cazan, Mariana Câmpeanu, Daniel Chițoiu, Tudor-Alexandru Chiuariu, Liviu-Bogdan Ciucă, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Victor Paul Dobre, Mihai-Aurel Donțu, Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechiu, Damian Florea, Gheorghe Gabor, Grațiela Leocadia Gavrilescu, Andrei Dominic Gereă, Alina-Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Nicolae Jolța, Mihai Lupu, Dan-Ștefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Ludovic Orban, Ionel Palăr, Viorel Palașcă, Cornel Piepștea, Gabriel Plăiașu, Cristina-Ancuța Pocora, Virgil Pop, Octavian-Marius Popa, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Călin Potor, Ana Adriana Săftoiu, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț-Marian Stroe, Radu Stroe, Gigel-Sorinel Știrbu, Gheorghe-Mirel Taloș, Adriana Diana Tușă, Radu Bogdan Țîmpău, Ioan Țintean, Florin Țurcanu, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga și Mihai Alexandru Voicu.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.3257 din 2 iunie 2011 și formează obiectul Dosarului nr.701A/2011.

Prin această sesizare, autorii acesteia solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității Legii pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului, formulând următoarele critici de neconstituționalitate:

I. Critici de neconstituționalitate extrinsecă

Legea supusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor constituționale ale art.1 alin.(5), art.61 alin.(1) și art.75, prin prisma procedurii legislative de adoptare a acesteia. Astfel, autorii sesizării susțin că proiectul acestei legi organice a fost adoptat de Senat la data de 16 septembrie 2009, forma adoptată fiind trimisă la Camera Deputaților, cu rol de Cameră decizională, la data de 22 septembrie 2009. În cadrul acestei Camere, procedura de adoptare a fost viciată prin faptul că au fost puse în discuție o serie de amendamente care nu au fost analizate, în primă instanță, de Senat. Cu privire la acest aspect, autorii sesizării invocă considerentele Deciziilor Curții Constituționale nr.472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.336 din 30 aprilie 2008, și nr.1029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.720 din 23 octombrie 2008, conform cărora modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului

consacrat de art.61 alin.(2) din Constituție, precum și a competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit art.75 alin.(1) din Legea fundamentală.

II. Critici de neconstituționalitate intrinsecă

1. Dispozițiile art.I pct.6 din Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului contravin prevederilor constituționale ale art.16 alin.(1) și (3) și art.53.

Autorii sesizării susțin că aceste dispoziții “institue un tratament în mod vădit defavorabil persoanelor care ocupă funcția publică de polițist, față de alți funcționari publici care se bucură de stabilitate și de aplicarea tuturor prevederilor din Statutul funcționarilor publici care îi protejează față de schimbările și/sau suspendările intempestive și abuzive ori nelegale din funcție.” Astfel, textele de lege supuse controlului de constituționalitate sunt de natură să afecteze statutul juridic al polițiștilor, fiind susceptibile să conducă la discriminarea acestei categorii de funcționari publici în raport cu alte categorii de funcționari publici. Autorii sesizării apreciază că “actuala redactare a art.I pct.6 din Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului nu face decât să creeze toate pârghiile juridice pentru ca actualul executiv să dispună măsuri abuzive și arbitrare menite să determine reducerea numărului de polițiști.” De asemenea, consideră că legea a fost adoptată, deci a fost preferată calea legislativă celei administrative, “pentru a fi asigurată sustragerea de la controlul judecătoresc, susceptibil a fi exercitat împotriva actelor administrative în ipoteza în care aceste prerogative ar fi fost acordate Guvernului.” În continuare, arată că principiul accesului egal la funcțiile publice trebuie înțeles ca o egalitate de tratament a titularilor funcțiilor publice, din partea legiuitorului, ca o egalitate de șanse acordate în vederea

ocupării acestora, cât și exercitarea în condiții de egalitate și de regim juridic identic al protecției acordate tuturor funcționarilor publici.

Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului reprezintă, în concepția autorilor sesizării, “o formă indirectă de restrângere a unor drepturi și libertăți fundamentale, prin împiedicarea liberului acces la ocuparea funcțiilor publice de polițiști, prin consacarea dreptului unui membru al executivului de a dispune în mod discreționar cu privire la modificarea și/sau suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor.” Restrângerea dreptului de acces la o funcție publică, instituită prin dispozițiile legii menționate, constituie o îngrădire care nu se justifică în mod obiectiv ca o măsură care se impune pentru salvagardarea unui alt drept care, în absența acestei restricții, ar fi grav compromis. Restrângerea unui drept sau a unei libertăți fundamentale poate fi dispusă numai în măsura în care se impune în situații excepționale, pentru apărarea unor drepturi ale cetățenilor a căror importanță este considerată primordială de către legiuitor. În aceste condiții, intervenția legislativă asupra regimului juridic aplicabil polițiștilor, prin lăsarea la discreția ministrului administrației și internelor a posibilității de a dispune cu privire la modificarea și suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor, este de natură să restrângă în mod disproporționat dreptul de acces la o funcție publică, aducând atingeri grave substanței acestui drept.

2. Dispozițiile art.I pct.5 și 6 din Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului contravin prevederilor constituționale ale art.1 alin.(3), art.41 alin.(2) și art.47 alin.(1).

Autorii sesizării susțin că, prin măsurile impuse de aceste dispoziții, „statul român se dezice de răspunderea ce îi revine în calitate de stat social privind asigurarea unui anumit nivel de protecție al tuturor cetățenilor

încadrați în muncă,” iar „obligația de a adopta o serie de măsuri de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor săi condițiile necesare pentru un nivel de trai decent nu poate fi considerată ca fiind îndeplinită.” De aceea, indiferent de scopurile declarate ale legii criticate, conținutul acesteia demonstrează că nu este respectat principiul consacrat prin art.1 alin.(3) din Constituție, potrivit căruia România este stat de drept, democratic și social.

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/ 1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Senatului, prin Adresa nr.I 466 din 10 iunie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.3474 din 10 iunie 2011, a comunicat punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate în care solicită admiterea acesteia, considerând-o întemeiată pentru motivele invocate de autorii sesizării.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr.51/2675 din 7 iunie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.3320 din 7 iunie 2011, prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „autorii sesizării nu prezintă motivele pentru care legea criticată nu ar fi conformă cu vreo dispoziție din Constituție,” considerațiile acestora fiind „de natură politică.” În acest sens, arată, în esență, că, „prin lege, Parlamentul poate face orice consideră că trebuie făcut,” întrucât este „organul reprezentativ al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.” Consideră că legea criticată, reglementând „modificarea și suspendarea din funcțiile publice speciale și nu accesul la acestea,” nu este contrară art.16 din Constituție. De

asemenea, apreciază că „invocarea prevederilor art.53 din Constituție nu are nici o legătură cu cauza de față,” dispozițiile de lege criticate nefiind o „îngrădire,” ci un efect al aplicării art.61 alin.(1) din Constituție. În fine, președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile art.I pct.5 și 6 din Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului nu contravin prevederilor constituționale ale art.1 alin.(3), art.41 alin.(2) și art.47 alin.(1).

Guvernul a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr.5/3474 din 7 iunie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.3420 din 9 iunie 2011, prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, apreciază, referitor la critica nerespectării regulilor de adoptare a legii supuse controlului de constituționalitate, că aceasta „vizează, în principal, deficiențe care țin de modul de aplicare a dispozițiilor regulamentelor Parlamentului,” a căror analiză nu este de competența Curții Constituționale, deoarece s-ar „încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art.64 alin.(1) teza întâi din Legea fundamentală.” Astfel a statuat Curtea prin Deciziile nr.786/2009 și nr.413/2010. Cât privește critica dispozițiilor art.I pct.5 și 6 din legea atacată, Guvernul consideră că, prin măsurile reglementate, „statul nu numai că nu și-a încălcat obligațiile constituționale invocate de autorii sesizării, ci, dimpotrivă, a luat măsurile necesare pentru a asigura protecția socială a cetățenilor săi, inclusiv din perspectiva faptului că, dată fiind situația economică actuală, în lipsa unor soluții ca cele criticate, s-ar fi putut ajunge la situații de neacceptat, în care statul nu ar fi avut resurse bugetare pentru plata unor drepturi fundamentale cum ar fi salariul, pensia, etc.” În fine apreciază că prevederile constituționale ale art.16 alin.(3) și art.53 nu sunt aplicabile, neavând relevanță în cauză.

C U R T E A,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele :

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și ale art.1, art.10, art.15, art.16 și art.18 din Legea nr.47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de cei 111 deputați.

Obiectul controlului de neconstituționalitate îl constituie Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului, în ansamblul său, și, în special, dispozițiile art.I pct.5 și 6 din aceeași lege, care au următorul conținut:

<<Art.I. - Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: [...]

5. La articolul 71 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) în următoarele 6 luni după adoptarea măsurilor prevăzute la art.69 alin.(1) lit.j);”

6. La articolul 78 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art.78. – (1) Procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.”>>

În opinia autorilor sesizării, dispozițiile legii criticate contravin prevederilor constituționale ale art.1 alin.(3) și (5), art.16 alin.(1) și (3),

art.41 alin.(2), art.47 alin.(1), art.53 art.61 alin.(1) și (2). și art.75, al căror cuprins este următorul:

- Art.1 alin.(3) și (5): „(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. [...]*

(5) *În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”;

- Art.16 alin.(1) și (3): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. [...]*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.*”;

- Art.41 alin.(2): „*Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.*”;

- Art.47 alin.(1): „*Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*”;

- Art.53: “(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice,*

a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”;

- Art.61 alin.(1) și (2): “(1) Parlamentul este organul reprezentativ supreme al poporului roman și unica autoritate legiuitoare a țării.

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senatul”;

- Art.75: “(1) Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.

(2) Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.

(3) După adoptare sau respingere de către prima Cameră sesizată, proiectul sau propunerea legislativă se trimite celeilalte Camere care va decide definitiv.

(4) În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență.”

(5) Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere.”

Procedând la examinarea sesizării de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin conținutul său normativ, legea supusă controlului de constituționalitate se încadrează în categoria legilor organice, având ca obiect de reglementare modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului.

Curtea reține, de asemenea, că acest eveniment legislativ privește aspecte legate de nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor, obținerea gradelor profesionale și modalitatea de apreciere a activității profesionale și a conduitei polițistului, fiind determinată, astfel cum rezultă din Expunerea de motive, de necesitatea reglementării mai riguroase a cadrului juridic privind raporturilor de serviciu ale polițistului, funcționar public cu statut special.

Principalele intervenții se referă la cazurile de modificare și suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului care se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, la modul de evaluare profesională și la schimbarea perioadei de reconversie profesională, astfel încât aceasta

să se facă la șase luni după o decizie de disponibilizare și nu înainte, ca până acum, prevederile urmând să fie aplicate de la 1 ianuarie 2012.

Din concepția legii criticate, Curtea reține faptul că au fost respectate dispozițiile art.31 și art.61 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că intervențiile admise nu afectează concepția generală sau caracterul unitar al legii modificate.

Examinând critica referitoare la nerespectarea procedurii de adoptare a legii înainte de promulgare, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, din analiza comparată a documentelor privind inițierea și desfășurarea procesului legislativ în cauză, respectiv a propunerii legislative depuse de inițiatori, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, cu rol de Cameră decizională, Curtea reține că nu sunt diferențe majore de conținut juridic dintre forma finală a legii și forma proiectului de lege, modificările și completările adoptate de Camera Deputaților nedând o configurație deosebită, semnificativ diferită față de cea a proiectului de lege în forma adoptată de Senat.

Legea criticată a fost, deci, adoptată în virtutea prerogativelor constituționale ale Parlamentului conferite de art.61 alin.(1), fiind astfel respectat principiul supremației Constituției prevăzut de prevederile constituționale ale art.1 alin.(5).

Așa fiind, exigențele prevederilor constituționale ale art.1 alin.(5), art.61 alin.(1) și (2) și art.75, precum și ale considerentelor Deciziilor Curții Constituționale nr.472 din 22 aprilie 2008 și nr.1029 din 8 octombrie 2008, invocate în susținerea criticii de neconstituționalitate extrinsecă, au fost îndeplinite.

Examinând criticile de neconstituționalitate intrinsecă a legii criticate, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate.

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art.1 din Legea nr.360/2002, polițistul este definit ca fiind "*funcționar public civil, cu statut special, înarmat, ce poartă de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului*".

În legătură cu susținerea potrivit căreia dispozițiile art.I pct.6 din Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului contravin prevederilor constituționale ale art.16 alin.(1) și (3), Curtea constată că nu poate reține această critică, întrucât polițiștii beneficiază de un statut special în comparație cu alte categorii de funcționari publici, astfel că, în considerarea importanței activității acestora în ansamblul societății, este justificată instituirea unui regim special în ceea ce privește nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor, obținerea gradelor profesionale și modalitatea de apreciere a activității profesionale și a conduitei polițistului.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, în mod constant, că egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind permisă instituirea unor tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane, în considerarea situațiilor specifice în care acestea se află, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă.

Cât privește încălcarea art.53 din Constituție, Curtea reține că modificarea adusă art.78 din Legea nr.360/2002, prin conferirea prerogativelor pentru modificarea și/sau suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor direct ministrului administrației și internelor, nu este de natură a aduce îngrădiri exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece respectiva modificare nu reglementează accesul la o funcție

publică, ci numai procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor. Chiar dacă ar fi reglementat condițiile de acces la funcția publică de polițist, ipoteza restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți tot nu ar fi incidentă, motiv pentru care art.53 din Constituție nu este aplicabil în cauza de față.

În fine, referitor la dispozițiile art.I pct.5 și 6 din din Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului, Curtea constată că acestea nu conțin în sine norme de natură să afecteze munca și protecția socială a muncii sau nivelul de trai. Ca atare, Curtea nu poate reține susținerea potrivit căreia “Statul roman se dezice de răspunderea ce îi revine în calitatea sa de stat social privind asigurarea unui anumit nivel de protecție al tuturor cetățenilor încadrați în muncă.”

Pentru considerentele expuse, sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului nu poate fi primită, fiind neîntemeiată.

În temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Constată că Legea pentru modificarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 23 iunie 2011 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,**

Augustin Zegrean

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Doina Suliman

